

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΡΟΟΙΜΙΑ

1. ὑμεῖς τοίνυν οἱ πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ πρεσβύτατοι, λέγειν μὲν οὐκ ὀφείλεθ' ὁμοίως δύνασθαι τοῖς δεινοτάτοις· νοῦν δ' ἔχειν ὀφείλεθ' ὁμοίως καὶ μᾶλλον τούτων· αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πόλλ' ἑορακέναι τοῦτ' ἐμποιοῦσι. μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φανήτ' ἀγνοοῦντες ἐν τῷ παρόντι νῦν ὅτι αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρεία καὶ θρασύτητες, εἴαν μὴ μεθ' ὑπαρχούσης ὡσι παρασκευῆς καὶ ῥώμης, ἀκούσαι μὲν εἰσιν ἡδέϊαι, πράττειν δ' ἐπικίνδυνοι. εἰπεῖν μὲν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντα πέφυκε ῥάδιον, πράξαι δ' οὐχ ἅπαντα. οὐ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἰδρῶς πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρό τοῦ πράττειν ἐστίν.
2. Τὸ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πεπεικόθ' ἑαυτὸν ἔχειν τι συμφέρον εἰπεῖν ἀνίστασθαι καὶ καλὸν καὶ προσήκον εἶναί μοι δοκεῖ, τὸ δὲ μὴ βουλομένους ἀκούειν βιάζεσθαι παντελῶς ἔγωγ' αἰσχρὸν ἡγοῦμαι [εἶναι]. οἴομαι δέ, εἴαν ἐθελήσητέ μοι πείθεσθαι τήμερον, καὶ τὰ βέλτιστα μᾶλλον ὑμᾶς ἐλέσθαι δυνήσεσθαι καὶ τοὺς τῶν ἀναβαινόντων λόγους βραχεῖς ποιήσειν. τί οὖν συμβουλεύω; πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ αὐτῶν ὧν σκοπεῖτε τὸν παριόντα λέγειν ἀξιῶν. πολλὰ γὰρ ἄλλα τις ἂν περιέλθοι τῷ λόγῳ καὶ πόλλ' ἂν ἀσπεῖ εἴποι, ἄλλως τε καὶ ὡςπερ τούτων ἔνιοι δεινῶν ὄντων. ἀλλ' εἰ μὲν ῥημάτων ἤκετ' ἀκουσό-μενοι, ταῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν χρή·
3. Εἰ μὲν ἐγνώκατ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί βέλτιστον ὃν τυγχάνει πράξαι περὶ τῶν παρόντων, ἀμάρτημα τὸ συμβουλεύειν προτιθέναι· ἃ γὰρ αὐτοὶ πρὶν ἀκούσαι δοκιμάζετε συμφέρον, τί δεῖ ταῦτ' ἀκούοντας μάτην ἐνοχλεῖσθαι; εἰ δὲ σκοπεῖτε καὶ βουλεύεσθ' ὡς ἐκ τῶν ῥηθησομένων δοκιμάσαι δεόν, οὐκ ὀρθῶς ἔχει τὸ κωλύειν τοὺς βουλομένους λέγειν. παρὰ μὲν γὰρ τῶν ὅλως ἀποστερεῖσθ' ἐκ τοῦ τοῦτο ποιεῖν, εἴ τι χρήσιμον ἐντεθύμηνται· τοὺς δ' ἀφέντας ἃ τυγχάνουσιν ἐγνώκότες, ὧν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴονται, ταῦτα ποιεῖτε συμβουλεύειν. ἔστιν δ' ἀμαρτάνειν μὲν βουλομένων τὸ συναναγκάζειν τὸν παριόνθ' ἃ βούλεσθε λέγειν, βουλευομένων δ' ἀκούσαντας ἃ γινώσκει σκοπεῖν, κἄν τι καλῶς ἔχη, χρῆσθαι. λέγω δὲ ταῦτ' οὐκ ἐναντία τοῖς ὑμῖν ἀρέσκουσιν μέλλων παραινεῖν, ἀλλ' ἐκεῖν' εἰδώς, ὅτι ἂν μὲν μὴ ἠελήσητε τῶν ἀντιλεγόντων ἀκούσαι, ἐξηπατηῆσθαι φήσουσιν ὑμᾶς, ἂν δ' ἀκούσαντες μὴ πεισθῆτε, ἐξεληλεγμένοι παραχρῆμ' ἔσονται τὰ χεῖρω παραινοῦντες.